

עפ"ג 5266/05/15 - נעם גואטה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 5266-05-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

נעם גואטה
ע"י ב"כ עוה"ד נדב גדליהו

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 25.3.15 בת"פ 48309-10-12 ות"פ 20147-04-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו, בגדר שני תיקים, בהחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, החזקה ושימוש בסמים, נהיגה פוחזת והיזק לרכוש. המערער נדון לארבעה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה מהחזקת רישיון נהיגה ופיצוי למתלונן. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין בשני תיקים נפרדים: בגדר התיק האחד, ביום 29.7.11 בסמוך לשעה 16:00, בעוד המתלונן נכנס לרכבו, שחנה בחנין מרכז מסחרי באפרת, במטרה לעזוב את המקום, ביקש מהמערער לזוז, אך הלה סירב. המתלונן יצא מרכבו, דחף את המערער ונסע מהמקום. המערער, בתגובה, נהג ברכב של הוריו ופתח במרדף אחר המתלונן, שנהג אותה עת ברכבו. בשלב מסוים עקף המערער את המתלונן במהירות ולפני שסיים את העקיפה סטה עם רכבו חזרה לנתיב ופגע ברכבו של המתלונן והסב לו נזק. בגדר האירוע האחר, ביום 3.6.12 בשעה 12:00 לערך, בסמוך לישוב אפרת, החזיק המערער כלי לעישון סמים וסם מסוג חשיש במשקל הקטן מ - 25 גרם, בעת שנהג עמוד 1

ברכב. לאחר מכן, במועד לא ידוע, השתמש המערער בסם מסוכן מסוג קנאביס.

הערער - טענות הצדדים

3. המערער טוען כי יש להמיר את עונשו לשל"צ. המערער הדגיש כי ביצע את העבירות בגיל צעיר ומאז הספיק לתקן דרכיו, הפסיק לצרוך סמים, חזר ללימודיו בישיבה ולעבודה במשרה מלאה, ולאחרונה התחתן ואשתו סטודנטית ואינה עובדת. אמנם בתסקיר האחרון צוין כי המערער השתמש בעבר בסמים, אולם מאז המערער המשיך בשיקום חייו, הוא עובד בעבודה מסודרת והפסיק להשתמש בסם. האירועים התרחשו בתקופה מסוימת שחלפה. הסנגור טען כי אמנם קשה לטעון לטעות בגזר הדין בו נשקלו השיקולים הנכונים, אולם לאור השינוי החיובי בנסיבות חייו של המערער, יש מקום לטענתו ללכת לקראת המערער באופן שהמאסר יומר לשל"צ או שתקופת המאסר תתקצר, צוין כי המעביד נמצא באולם בית המשפט והוא תומך בו.

4. ב"כ המאשימה טענה כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא נכון למועד בו ניתן גזר הדין. המערער לא התמיד בשיקומו והוא עצמו עתר למאסר בעבודות שירות. הנימוקים שהובאו בהודעת הערער נזכרו בגזר הדין ובאה אליהם התייחסות, לרבות העובדה שהעבירות נעברו שעה שהמערער היה בגיר-צעיר. מכל אלה, נטען כי יש לדחות הערער.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של המערער, יליד 30.6.1993, נערכו 6 תסקירים בתקופה שמיום 11.9.13 ועד יום 14.9.14. בתסקירים פורט, באשר לעבירה של היזק לרכוש במזיד, כי המערער קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. באשר לעבירת הסמים, המערער מסר כי מגיל 18 השתמש בסמים מסוג חשיש, אך טען כי מקרה זה הוביל אותו להפסיק להשתמש בסמים ודיווח על שינוי חיובי שעבר.

במהלך התקופה אליה מתייחסים התסקירים, שולב המערער בטיפול ובהדרגה החל לשתף פעולה, אך ניכר כי הוא מתקשה להפסיק את שימושו בסמים ולקבל אחריות מלאה על התנהלותו הבעייתית. כמו כן, המערער שולב בקבוצה טיפולית שמטרתה לתת כלים לשינוי תרבות הנהיגה ולהפחתת הסיכון על הכביש. המערער הגיע למרבית המפגשים ונטל חלק משמעותי בהליך הקבוצתי, אך המשיך למסור בדיקות שתן עם שרידי סם ועל כן אולץ לעזוב את הקבוצה. הבדיקה האחרונה שמסר המערער לשירות המבחן, ביום 27.7.14, נמצאה עם שרידי סם מסוג קנביס. שירות המבחן התרשם כי במהלך תקופת הניסיון, המערער התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן וכן לעמוד בקשר רציף עמו. שירות המבחן נמנע בתסקיר האחרון מהמלצה טיפולית בעניינו.

דין

6. דין הערער להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, העדר עבר פלילי,

העובדה שקיבל אחריות על מעשיו, וגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. לחובתו של המערער עומדת חומרת העבירות שביצע בשני אירועים. כפי שפירט בית משפט קמא בגזר הדין, התנהגותו של המערער באירוע בו רדף ברכבו אחרי אחר היתה שלוחת רסן ומתמשכת, גרמה לסכנת חיים ממשית ויכולה היתה להסתיים בפגיעה גופנית. באשר לאירוע השני, המערער הסתיר בתחתוניו כמות סם בעת שנהג ברכב בנתיב תחבורה, העיד על עצמו כמי שהשתמש בסמים מגיל 18, ובבדיקותיו בשירות המבחן נמצאו שרידי סם, כך שאין מדובר בכישלון מקרי וחד פעמי. בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.9.12) נאמר: "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה". אינטרס זה גובר על האינטרס השיקומי של העבריין, במיוחד בנסיבות דנן, בהן כשלו ניסיונות קודמים לשלב את המערער בהליך טיפולי והמוטיבציה שגילה היתה מוגבלת, כעולה מתסקירי שירות המבחן. בנסיבות אלה, לא מצאנו מקום להתערבות בעונש שגזר בית משפט קמא על המערער, ובכלל זה בקביעה כי העונש ההולם הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות. יודגש כי במסגרת הטיעונים לעונש בבית משפט קמא טענו שני הצדדים לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות כפי שאף צוין בגזר דינו של בית משפט קמא.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ה, 30 יוני 2015, במעמד המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד